

गीता माहात्म्यम्

gītā māhātmyam

गीताशास्त्रं इदं पुण्यं यः पठेत्प्रयतः पुमान्।

विष्णोः पद्मवाप्नोति भयशोकादिवर्जितः ॥ १ ॥

gītāśāstram idaṁ puṇyam yaḥ paṭhetprayataḥ pumān |
viṣṇoḥ padamavāpnoti bhayaśokādivarjitaḥ || 1 ||

गीताध्ययनशीलस्य प्राणायामपरस्य च।

नैव सन्ति हि पापानि पूर्वजन्मकृतानि च ॥ २ ॥

gītādhyayanaśīlasya prāṇāyāmaparasya ca |
naiva santi hi pāpāni pūrvajanmakṛtāni ca || 2 ||

मलनिर्मोचनं पुंसां जलस्नानं दिने दिने।

सद्गीताम्भसि स्नानं संसारमलनाशनम् ॥ ३ ॥

malanirmocanam puṁsāṁ jalasnānam dine dine |
sakṛdgītāmbhasi snānam saṁsāramalanāśanam || 3 ||

गीता सुगीता कर्तव्या किमन्यैः शास्त्रविस्तरैः।

या स्वयं पद्मनाभस्य मुखपद्माद्विनिः सृता ॥ ४ ॥

gītā sugītā kartavyā kimanyaiḥ śāstravistaraiḥ |
yā svayam padmanābhasya mukhapadmādviniḥ
sṛtā || 4 ||

गीता माहात्म्यम्

gītā māhātmyam

भारतामृतसर्वस्वं विष्णोर्वक्राद्विनिः सृतम् ।

गीतागङ्गोदकं पीत्वा पुनर्जन्म न विद्यते ॥ ५ ॥

bhāratāmṛtasarvasvaṁ viṣṇorvaktrādviniḥ sṛtam ।

gītāgaṅgodakam pītvā punarjanma na vidyate ॥5॥

सर्वोपनिषदो गावो दोग्धा गोपालनन्दनः ।

पार्थो वत्सः सुधीर्भोक्ता दुग्धं गीतामृतं महत् ॥ ६ ॥

sarvopaniṣado gāvo dogdhā gopālanandanah ।

pārtho vatsaḥ sudhīrbhoktā dugdham gītāmṛtam

mahat ॥6॥

एकं शास्त्रं देवकीपुत्रगीतम् एको देवो देवकिपुत्र एव ।

एको मन्त्र तस्य नामानि यानि कर्माप्येकं तस्य देवस्य सेवा ॥ ७ ॥

ekam śāstram devakīputragītam eko devo devakiputra

eva ।

eko mantra tasya nāmāni yāni karmāpyekam tasya

devasya sevā ॥7॥